

Letošnja izmenjava je bila četrta po vrsti. Vsaka od njih je prinesla nove izkušnje in letošnja bi zato morala biti bolj enostavna kot tiste pred njo. Pa se je obrnilo nekoliko drugače.

Naši partnerji z Danske so se za to šolsko leto odločili za obisk v Veliki Britaniji. Če nismo hoteli izpustiti enega leta in s tem ene generacije devetošolcev, je bilo treba poiskati novo šolo, s katero smo lahko sodelovali in izvedli ta projekt.

Po dolgotrajnem iskanju, mnogih kontaktih, ki se niso izkazali za dobre, in po stikih z nizozemsko šolo, ki se je nazadnje odločila za projekt z več državami, smo se odločili, da se povežemo s šolo Institut Serra de Miramar iz mesta Valls v Španiji, dobrih sto kilometrov daleč od Barcelone. Šola je nova in brez izkušenj v podobnih projektih, vendar zelo zagnana in odločena, da izmenjavo dobro izpelje.

Tako sta že lani k nam prišli dve učiteljici na pripravljalni obisk. Dogovorili smo se za letošnjo izmenjavo, pa tudi prošnjo za projekt Comenius smo izpolnili in oddali. Prošnja je bila ocenjena kot dobra in v Sloveniji je bila sprejeta. V Španiji so jo dali na čakalno listo med "rezervne" možnosti. Na končni odgovor smo čakali do konca decembra in takrat smo dokončno vedeli, da sredstev ne bomo dobili. Izmenjavo smo torej izpeljali kot doslej, brez sredstev od drugod.

Šolo smo z devetošolci obiskali v oktobru. Bili smo v gosteh pri katalonskih družinah in na njihovi šoli. Videli smo precej podobnosti z našo šolo, učenci pa so prej kot drugo opazili razlike.

Precej drugačen je bioritem Kataloncev. Pouk začnejo pozneje in sicer ob pol devetih. Ob enih popoldne imajo uro in pol za kosilo potem pa še dve uri (120 minut !) pouka. Končajo torej pozno popoldne. Glasbena šola, treningi in podobno se pogosto končajo okoli devetih zvečer.

Nič čudnega torej, če hodijo precej pozno tudi spat. Mi smo seveda tudi, ko smo bili tam, naslednji dan smo pa zehali na veliko.

Hrana. Naleteli smo na kar precej stvari, ki jih nismo poznali ali pa jih Katalonci drugače kombinirajo kot mi. Nihče od nas ne bi, na primer, pokapljal kruha z oljčnim oljem, ga pomazal s prerezanim paradžnikom, posolil in potem uporabil za sendvič ali pojedel kar tako.

In večerja je bila seveda enkrat po deveti uri. Lahko tudi ob enajstih.

Videli smo čudovite stvari, bili smo lepo sprejeti in marsikaj smo doživeli.

Zdaj pa so nam naši gostitelji vrnil obisk.

Prispeli so v soboto, osemindvajsetega maja zvečer. Takrat so jih v Dobravljah sprejele gostiteljske družine in jih odpeljale na svoje domove. Nedeljo so preživeli skupaj in po lastnih zamislih. Že prej so komaj čakali, da bodo katalonskim učencem pokazali lepote okoli nas. Nekateri so se zapeljali do obale, obiskali Lipico ali pa šli v Posočje, pa celo tja do Štajerske.

Ko smo se v nedeljo zvečer spet srečali na šoli, so bili polni vtisov prvega dne. Pozdravnim besedam je sledila manjša pogostitev in ogled šole. Gostje so dobili tudi program za cel teden, da so vedeli, kaj lahko pričakujejo.

Zakaj bi si šolo samo ogledali, če lahko kakšno stvar tudi preizkusimo?

Ponedeljek

Prva točka na programu je bila ekskurzija na Bled. Da je bila še prav posebna, smo se tja odpravili z vlakom. In če pomislite na običajno pozno vstajanje v Kataloniji, je pri nas drugače. Pravzaprav je bilo tega dne še za nas nekoliko zgodaj: na pot smo se odpravili ob pol sedmih zjutraj.

Prispeval DK

Petek, 10. junij 2011 15:53 - Zadnjič posodobljeno Četrtek, 16. junij 2011 20:43

V Novi Gorici je bilo treba presesti in vmesni čas smo izkoristili za kratko razlago zgodovine mesta, še posebno Trga Evrope ob železniški postaji. Take priložnosti so idealne za to, da tudi sami izvemo še kaj novega ali pa samo osvežimo spomin in znanje zgodovine. Ali bolje rečeno splošno razgledanost. Še gasilska fotografija – malo v Italiji, malo v Sloveniji – pa hitro na vlak in naprej.

Ozrli smo se po solkanskem mostu, ki je največji kamniti železniški most z enojnim lokom na svetu, čeprav se ga z vlaka ne vidi prav dobro. Lepše je bilo videti Sočo in otroci so lahko sami ugotavljali, zakaj ji rečemo Smaragdna reka.

Slike Bleda so učenci in učiteljice videli že v Španiji. "Oh, da bi ga šli pogledat!" je bil menda komentar. Zelo so bili veseli, ko so ugotovili, da bodo to videli najprej. Ko smo se bližali postaji, so jezero in otok fotografirali že z vlaka, potem pa med ogledom še ničkolikokrat.

Prispeval DK

Petek, 10. junij 2011 15:53 - Zadnjič posodobljeno Četrtek, 16. junij 2011 20:43

Na gradu smo si lahko ogledali muzej in tiskarno, še najbolj pa smo uživali v razgledu. Nič ne bom napisala, kakšnem, za tak razgled sploh ni besed.

Torek

Torek in sredo smo preživeli na šoli. Organizirane so bile delavnice. Pri likovni delavnici so gostje in gostitelji izdelali grafike, ki so si jih med sabo podarili. Pri kuharski so spekli potici in skuhali joto. Pri čebelarški delavnici so izvedeli marsikaj o čebelarjenju in velik del slišane so si lahko tudi ogledali. Prav hecno jih je bilo videti v zaščitnih čebelarških oblačilih.

Prispeval DK

Petek, 10. junij 2011 15:53 - Zadnjič posodobljeno Četrtek, 16. junij 2011 20:43

V torek smo imeli na centralni šoli prireditev, na kateri smo goste predstavili vsem učencem. Pozdravila sta jih tudi predstojnik enote Zavoda za šolstvo v Novi Gorici, gospod Rajko Ipavec in predstavnik sveta staršev, gospod Egon Stopar. Ob prijaznih pozdravnih besedah, uglašenem petju šolskega pevskega zbora in zvokih harmonike so bili naši gostje ganjeni. Vsak gostitelj je predstavil svojega gosta. Tudi sami so zapeli dve pesmi, ena je bila sodobna popevka, druga pa njihov zaščitni znak – himna Barce, ki je požela bučen aplavz. Nič čudnega, saj je tudi med našimi učenci ogromno njenih navijačev. Po prireditvi smo slišali veliko pohvalnih besed. Ko slišiš take besede in ko jih je ravno prav, so rekli, ti res gredo do srca. In harmonikar! Odličen je!! Neverjeten!

Sreda

V sredo so se delavnice nadaljevale. Pri geografski so predstavili Slovenijo, pri jezikovni so se učenci naučili kratke dialoge in pesmice, pri orientaciji pa je bilo glavno, da se nihče ni izgubil, temveč so kmalu vsi našli kontrolne točke in pot nazaj k šoli.

Prispeval DK

Petek, 10. junij 2011 15:53 - Zadnjič posodobljeno Četrtek, 16. junij 2011 20:43

Še malo posedimo ob Ljublanici - potem pa hitro na sprejem na ambasado ...

... in na koncu še na izlet v park, kjer se lahko sprostimo in uživamo v naravi. Na koncu pa še nekaj fotografij iz našega dneva.